

HELSINGIN PELASTUSLIITTO

FINNMAAN PELASTUSLIITTO

Kivijalka25

Leirilehtinen

2/2025

Tänään leirialue täyttyy vilinästä ja iloisista kohtaamisista, kun vierailupäivä pyörähtää käyntiin. Ohjelmaa riittää koko päiväksi. Tervetuloa mukaan leirifililikseen!

Leirin nettisivuille pääset

Qr-koodin kautta!

TÄRKEÄÄ INFOA VIERAILIJOILLE

Tänään se vihdoinkin koittaa – odotettu vierailupäivä! Leirialue avaa porttinsa kaikille vanhemmille, kummeille, sisaruksille, ystäville ja muille tärkeille ihmisille, jotka haluavat kurkistaa, mitä kaikkea täällä Kivijalka25 leirillä oikein tapahtuu.

Ja voimme nyt paljastaa: täällä tapahtuu paljon.

Alueella riittää vilskettä, kun leirialue täyttyy hyväntuulisista kulkijoista.

Vierailuaika alkaa klo 12.00, ja päivän aikana ehtii tutustua leirin tunnelmaan, ohjelmaan sekä leirifiilikseen – ja jos onni on myötä, ehkä myös siihen legendaariseen leirimunkkiin.

Vieraat saavat kulkea vapaasti leirialueella, mutta pieni muistutus: koiria ei saa viedä teltta-alueelle. Ne ovat kuitenkin lämpimästi tervetulleita lippukentälle.

Ruokapuolesta vastaavat keittiön konkarit ja tietenkin kanttiini. Myynnissä on hernekeittoa ja makkaraa niille, jotka haluavat jotain hieman tukevampaa. Kanttiinista löytyvät munkit, limut, karkit sekä muut herkut koko vierailupäivän ajan.

Maksaminen kanttiinissa onnistuu sujuvasti kortilla, käteisellä ja MobilePaylla.

Jos päivän mittaan jotain putoaa, katoaa tai löytyy – olipa kyseessä kännykkä, vesipullo tai lompakko – suuntaa turvan pisteelle. Siellä on asiantunteva väki, joka auttaa niin tavarain kuin suunnan löytämisessä.

Kaikista tärkeintä tässä päivässä ei ole se, mitä ostetaan tai missä kuljetaan.

Tärkeintä on tunnelma.

Tänään leiri saa jakaa palan arjestaan niille, jotka eivät ole nukkuneet makuupussissa tai heränneet aamun koitossa. Tänään saa olla ylpeä siitä, millaista meininkiä täällä syntyy.

Muista!

Hätätilanteessa: 112

Leiripaikan osoite: Kelkutteentie 147, Padasjoen Palotarua.

MISTÄ FIILISTELLÄ LEIRIN TUNNELMIA?

Vaikka leiripäivät hujahtavat ohi nopeammin kuin uskoisikaan, tunnelmat eivät katoa minnekään – ne muuttuvat muistoiksi, joita voi fiilistellä vielä pitkään.

Leirin somekanavat (@Kivijalka25) ovat täynnä leirin riemua – sieltä löydät varmasti leirin parhaimmat hetket.

Kannattaa myös kurkata leirin kuvapankki, jonne kokoamme päivittäin kuvia ja tunnelmia leiriltä. Ehkä bongaat sieltä tutun hymyn! Löydät suoran linkin kuvapankkiin leirin nettisivuilta osoitteesta www.helpe.fi tai pääset alla olevan Qr-koodin kautta suoraan kuvapankkiin.

MITEN LEIRI RAKENTUU?

Leiri ei ilmesty keskelle metsää ihan itsestään – vaikka joskus siltä tuntuukin. Totuus on, että Kivijalka25 leirin taustalla on kymmenien ihmisten ja satojen työtuntien rutistus.

Leirin valmistelut alkoivat jo hyvissä ajoin, kun edellisen leirin palautteet oli purettu ja hetki hengähdetty. Edellisen leirin päätyttyä tämän leirin avainhenkilöt alkoivat jo pohtia: missä ja milloin seuraava leiri järjestetään, keitä saadaan tekemään sitä ja miten saadaan taas aikaan ikimuistoinen kesä.

Ensin kootaan leiritoimikunta – eli se porukka, joka tietää mistä naruista vetää ja miten isoa leiriä pyöritetään. Toimialapäälliköitä etsitään eri toimialoille, jonka jälkeen kukin toimiala alkaa kokoamaan omaa porukkaansa. Tässä kohtaa WhatsApp-ryhmät alkavat laulaa ja puhelinpirisee sellaiseen tahtiin, että melkein voisi luulla leirin olevan jo käynnissä. Leiritoimikunta suunnittelee leirin toteutusta aktiivisesti pitkin kevättä.

Ahkeran suunnittelutyön jälkeen alkaa tavaroiden kasaaminen – ja puhutaan nyt ihan konkreettisestikin kasaamisesta. Leiri vaatii valtavan määrän kalustoa:

telttoja, välineitä, bajamajoja, koulutusalueita, satoja metrejä vesiletkuja (kyllä – niitä tarvitaan paljon) ja tietysti herkkugaraston kanttiinille. Ruokahuolto suunnitellaan hyvissä ajoin etukäteen – onneksi nykyään kaikkia ruokia ei täysin alusta asti tarvitse itse tehdä.

Kun leirialue alkaa hahmottumaan ja kaikki on selvillä alkaa varsinainen rakennus raksaleirin merkeissä. Teltat kasautuvat ripeää tahtia, sähkötkytetään ja vesisysteemit viritetään alueelle. Vähitellen ikään kuin pieni kylä nousee Padiksen kentille.

Ja kun leiriläiset vihdoinkin saapuvat kantamuksineen ja varusteet mukana, koko alue herää eloon. Nyt teltat täyttyvät naurusta ja leirialueella käy kuhina. Kaikki näyttää valmiilta ja täydelliseltä. Lopullisen leiritunnelman luotte te, leiriläiset ja vierailijat, yhteisellä tekemisellä, ystävyydellä ja niillä pienillä hetkillä, jotka jäävät mieleen vielä vuosiksi.

Kun seuraavan kerran kuljet leirialueen halki ja katsot ympärillesi, pysähdy hetkeksi miettimään: kaikki tämä on syntynyt kymmenien ihmisten ansiosta.

NOKKELUUTTA SOIHTUMALJASSA

Soihtumaljassa menestyäkseen ei riitä pelkkä palokuntataitojen osaaminen – tarvitaan myös hoksottimia ja ehkä jopa hieman luovuutta tulkita kilpailun sääntöjä. Fiiliksellä ”kaikki mikä ei ole erikseen kiellettyä, on sallittua” pärjää tässä kilpailussa mainiosti. Kekseliäisyys ja nokkeluus ovat tämän kilpailun avainsanoja!

Tänä vuonna nähtiin jälleen mainitsemisen arvoisia suorituksia. Kisa alkoi karanteenissa kirjallisella testillä, eli niin sanotulla teoriakokeella, jossa joukkueet ratkoivat kymmenen oikein/väärin-kysymystä. Kun testipaperi oli suoritettu, alkoi varsinainen rastikierros, jonka aikana nuoret suuntasivat yhteensä viidelle rastille. Nuoret suunnistivat reitin valokuvavihjeiden avulla, ja rasteilla odotti toinen toistaan yllättävämpiä tehtäviä.

Rasteilla tehtävät olivat periaatteessa yksinkertaisia, mutta tapa toteuttaa ne oli täysin joukkueen mielikuvituksen varassa. Esimerkiksi keilojen kaataminen pallolla onnistui yhdeltä tiimiltä tarkalla heitolla ja toiselta nopeilla liikkeillä pallo kädessä. Tässä kisassa ei ratkaissut vain nopeus – vaan myös luovuus.

UUTTA OPPIA KURSSEILTA

Jos joku luulee, että palokuntaleirillä vaan syödään munkkeja ja hengaillaan teltassa, niin voimme paljastaa: täällä opitaan samalla ihan älyttömästi uutta – ja vieläpä ihan hausalla tavalla.

Pienimmät leiriläiset ovat seikkailleet AKU-kursseilla ja harjoitelleet paljon erilaisia turvallisuustaitoja sekä sitä tärkeintä – yhteistyötä.

TAKU-kursseilla meno on ollut jo vähän vauhdikkaampaa. On kiivetty, kannettu, sidottu, irrotettu, puettu (ja naurettu, kun hanskat on väärissä käsissä) sekä ennenkaikkea opittu.

Ja sitten ne edistyneimmät kurssit: viestiliikenne, konemies, varautuminen, äxxön-kurssi, toimihenkilökurssi, international rescue, nuoriso-osaston kouluttajakurssi sekä ensiavun jatkokurssi ja tulitaistelija.

Näillä kursseilla vauhtia ja puheensorinaa vasta riittääkin, etenkin EA-jatkon ja tulitaistelijoiden keikoilla, joita päivien mittaan heille osuu. Koska lie seuraava keikka tuleekaan?

Jokaisella kurssilla on kuitenkin yhteistä se, että oppiminen tapahtuu tekemällä. Kädet ovat välillä likaiset, jalat sekä varusteet märät ja tukka sekaisin kypärän jäljiltä, mutta tunnelma pysyy korkealla.

Jokainen kurssilainen on ottanut askeleen kohti taitavampaa palokuntanuorta – eikä kukaan ole päässyt leiriltä ilman uusia kavereita tai vähintään yhtä hyvää inside-vitsiä kurssiporukan kanssa.

Täällä kasvaa leiriviikossa paljon muutakin kuin teltan ympärillä oleva ruohikko: kasvaa rohkeus, taidot ja varmuus siitä, että ”mä osaan tämän”. Ja se on oikeastaan aika siistiä.

Kuten sanotaan, harjoitus tekee mestarin!

TIESITKÖ TÄTÄ KESÄLEIREISTÄ?

Palokuntanuorten kesäleirit eivät ole mikään uusi juttu – niitä on järjestetty jo useita vuosikymmeniä ainakin vuodesta 1953 lähtien. Mahdollisesti jo aiemmin. Nykyään leirit muistuttavat enemmän pienoiskaupunkeja: on keittiö, bajamajat, sähköt, some ja jopa oma leiriradio.

Leireillä on aina opittu palokuntataitoja, mutta yhtä tärkeää on ollut yhdessäolo, uusien kavereiden saaminen ja ne legendaariset leirimuistot – kuten se perinteinen, sade alkaa aina juuri ennen teltan pystytystä (paitsi tänä vuonna). Tiesitkö, että suurimmilla leireillä on ollut useita tuhansia osallistujia ulkomailta asti. Se on aika paljon letkuja, telttoja ja tarinoita.

Nykyisin joka neljäs vuosi pidetään suurleiri ja niiden välissä pienempiä alueellisia leirejä – vähän kuin olympialaiset, mutta enemmän palokuntahenkeä ja vähemmän kimalletta. Yksi asia ei kuitenkaan ole muuttunut: leireillä syntyy aina tarinoita, joita kerrotaan vielä vuosien päästä.

Mukana leiriä tukemassa

TURVATA

POLARIS

LEPPÄKOSKEN ROMU OY

Kivijalka25
www.helpe.fi

Kelkutteentie 147, 17510, Padasjoki